

ТОВАРИШ РОБОКРН!
Паміть до своєї сторінки
з фабрикою, з майстром, з
заказом, з формою і від
організацій. Паміть з усіх
угодів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШ РОБОКРН!
Помітьте свою газету
між робітниками й фарме-
рами! Зробіть свою сто-
рінку справляючою трубу-
ною трудових мас!

ТАК ВИГЛЯДАЄ РІДНА ПЯВНА.

Жину я в кімнаті одного чо-
ловіка в Ді Пес, Ман. На весні
цього року стали з'являтися
чимало робітників в ці околиці,
шукаючи за працею. Й до мо-
го гвади зголосилося 3. робіт-
ників, а властиво безробітних,
на помешкання. Спали вони
тут два тижні.

Якось раз прийшли мої спі-
вжители трохи підморочені. Я
й спитав їх, що з ними сталося,
де вони так догодили собі.

— Ая, випили трохи, болай
його трапило — вилаявся один
з них. Далі стали розказувати
мені так:

— Ми шукаємо роботи, бо
вже не маємо за що сидіти.
Стривуся з нами якийсь чоло-
вік на стріті й каже нам: — Ви
хлопці так роботи не знайдете,
а зайдіть до такого стору й по-
просите сторінку, даючи йому
5 доларів, то робота зарез буде.

Той сторіник завідує всіма
офісами й офісниками там у якого
й сидіти.

Отже розповів нам чоловік
й пішов. По хвилині ми й пі-
шли за тією адресою, що її вка-
зав нам той чоловік. Натрапи-
ли на стор, застали в ньому й
сторінку, дали йому по \$5.00
й чекаємо, розповісши вперед,
хто ми й за чим прийшли. Він
сказав нам зараз взяти в нього
2 кейси шва. Ми так і зроби-
ли. Приїзти до отого шва
сторіник зі сторінкою й ще як-
ись, може й вони були тими
офісниками, що про їх згадував
нам той чоловік, не знаю. Ви-
пили вони те шво й сторіник
сказав нам прийти завтра за ро-
ботою.

Розказавши мені, тишилися
нещасні, що завтра вони вже
робитимуть. З нетерпеливістю
очікували вони отого завтра.
Переспали ніч. Настало оте
завтра. Й пішов на роботу.
В 6 годині вечером приходжу
до себе в хату й застаю моїх
співжителей. Сидять закурені.

— Чому-ж ви не йшли на ро-
боту? — питаю їх.

— За два-три дні нас відпра-
вить вже віден, так казав сторі-
ник.

Та цім разом вони вже самі
побачили, як їх обманули. Ще
два тижні чекали вони на пра-
цю, аж коли самі не знайшли її
для себе.

Оце якось йду я стрітом й
бачу, йде якийсь робітник в
красивій одежі. Так і видно вже
по вбранні, що це імігрант. Йде
й плаче, як мала дитина. До
нього підійшло декількох робіт-
ників, запитуючи, що з ним
сталося й чого плаче. А він і
каже:

— Тиждень тому, як я дав
отому сторіникові \$5.00 й про-
пав з ним \$6.00, щоб дав мені
роботу. Він післав мене на
флім флюнску лайпу за пра-
цею. Я поїхав туди, а там не
приняли мене, бо повно скрізь
робітників і я мусів назад йти
пішком цює 63 миль, не маючи
ні одного цента при собі. Приї-
шов я назад до того самого сторі-
ника й кажу йому, що мене там
не прийняли на роботу, а він і
говорити не хоче зі мною. Ні
праці не найшов, ні грошей не
хоче віддати.

Побачивши на власні очі та-
ку картину й отого змореного
від голоду робітника, мене стис-
нув якийсь біль за серце. Хо-
тівось самому плакати над не-
щасною жертвою шизнеку капі-
талу й його п'явоку.

Й прийшов до дому, взяв за
папір і перо. Напишу — ска-
зав я собі. Напишу про все те
до "Укр. Роб. Вістей". Хай чи-
тають робітники, може не оди-
но з них остережу перед отаки-
ми п'явками, що то ниманують
гроші від робітників всякими
обманками, брехнями, як отой
наш сторіник.

Згадали ще слід, що саме той
сторіник є дописувачем "Канад.
Фармера" й вивисек там усіх
брехні на наші робітничо-фар-
мерські організації. Бійтесь й
тутешньої освітньо-організацій-
ної праці, що ми її провадимо.

Він чує, що недовго йому ссати
п'явоку кров темного робітника
й тому скаженіє.

Ді Пес, Ман. Робітник.

— Дорога моя була погана.
Нас напакували повну гару
так, що чуть не душилися. І
голови ми були два дні. До
того ще й нас заковали ланча-
ми. Отак, як колись заковува-
ла царська влада своїх ареш-
тантів, так в Канаді кують сла-
бих імігрантів. Коли ми при-
їхали до Монреаля, нас загна-
ли в таку салю, де вікна закра-
товані.

Про отой лист довідалася
старша норса, зараз лист від-
брала, кажучи, що все не не-
правда.

Отак доброяються імігран-
ти в Канаді. Виробить своє
здоровля по капіталістичних

парстатах праці, його ще й ку-
ють ланчами й хорого відпра-
вляють назад у старий край. П'
таке чекає кожного, в кого вже
не буде сил й здоровля, щоб
його смоктав далі капітал.

І так всіх працюючих буде
калічити й нищити на здоров-
лю капітал, аж доки вони не
стануть в лани пролетаріату й
відуть боротьбою проти шизне-
ку й шизнеку. Треба читати ро-
бітничу пресу, треба ставати
членом боєвих пролетарських
організацій, а тоді й закінчат-
ся усієї депортації, гнет і шиз-
неку праці.

Госпітал, Вінніпег, Ман. І. П.

ВЕСНА ПОЧАЛАСЯ, А ПРАЦІ НЕМАЄ.

У нашій місцевості, Порт
Артур, Онт. є зараз сотки без-
робітних. Вибачені зимоним
безробіттям, вони розпучливо
шукають за працею. На місяці
праці, де треба кількох робіт-
ників, зголошуються десятки, а
де треба десять — двадцять, зго-
лошуються сотки. Всі стара-
ються продати свою робочу си-
лу та не мають кому.

При найманні робітників бо-
ся вибирають тільки молодих і
духних; на слабих і старих
просто дивитися не хочуть.
Безробітні вистояють цілими
днями перед брамами фабрик і
дверима офісів та ждуть і не

можуть діждатися тієї праці,
що дала-б їм і їх родинам мож-
ливість дальшого існування. Не
краше мають і ті робітники,
яким владає дістати працю.
Бієт заставляють їх робити за
двох і грубо та жорстоко обо-
в'язують з ними. Визнак і гру-
бо поведінку босів вони зносять
молчки, бо бояться втратити
працю.

Я знаю, що все це діється не
лише в Порт Артур, але і в ін-
шій Канаді. А діється тому, що
ми, робітники незорганізовані і
одичем не можемо боротися за
свої права.

Порт Артур, Онт. Робітник.

ЗАКЛИК ДО ОДНОСЕЛЬЧАН.

Вже минуло десять років, ко-
ли то володарі ріжних держав,
старалися перемогти оден дру-
гого, а це відбулось найбільше
на нас селянках, бо всі оті зма-
гання відбувались переважно
на землях Західної України.

Цілий ряд есеів з'ясувало
частинно або цілком знищених.
Між тими знищеними знаход-
илися й наше село, Зороговичі,
повіт Перемишль, що віддалене
о півтора кілометра від гори
Магери, де довгий час тривали
війни. Наше село було цілком
зничене і то два рази. Відбу-
дування села коштувало не ма-
ло труду і ще до нині не так
упорядковане, як було перед
1914 роком.

Після війни майже в кожнім
селі пробудилось нове життя,
коже село бореться з шизне-
ку. І наше село теж не хоче
остатися позаді, воно не хоче
давати більше шизнекувати
всімким лихварям і спеку-
лянтам. Ми осунали коопе-
ративу на дуже малих власних
фондах, а крім цього мусимо
оплачувати локаль, де містять-
ся кооператива і читальні Про-
вісти.

Щоб цюму зарядити, поста-
новили члени отих інституцій
приступити до будови влас-
ного Народнього Дому. Та ми
не є в силі самі довершити цю-
го діла й тому звертаємося до
Вас працюючі в новім краю з
закликом: — Допоможіть нам
своїм жертвами, нежадуйте мі-

жуть діждатися тієї праці,
що дала-б їм і їх родинам мож-
ливість дальшого існування. Не
краше мають і ті робітники,
яким владає дістати працю.
Бієт заставляють їх робити за
двох і грубо та жорстоко обо-
в'язують з ними. Визнак і гру-
бо поведінку босів вони зносять
молчки, бо бояться втратити
працю.

Я знаю, що все це діється не
лише в Порт Артур, але і в ін-
шій Канаді. А діється тому, що
ми, робітники незорганізовані і
одичем не можемо боротися за
свої права.

Порт Артур, Онт. Робітник.

журної ленті, котра буде для
нає найбільшим даром, а кожна
цеголка стане дорогим каменем
для нашої будови Народнього
Дому.

Жертви прошу слати впрост
на адресу:
Кооператива Добродут
с. Зороговичі пов. Перемишль,
почта Міжинець.

Леник Юрій, Плевнієвський Діо-
ніс, Грицик Николай.

Я отримав недавно отого ли-
ста з закликом від заряду коопе-
ратива Добродут в селі Зоро-
говичах, пов. Перемишль. Про-
сять мене, щоб дати відозву в
часописі "Укр. Роб. Вістей" і за-
рядити збірку поміж односель-
чанами повіту та зібрати жер-
тви на будову Народнього Дому.
В тім домі було-б приміщення
для кооператива і освітнього то-
варства.

Я прошу вас, односельчани й
товариші робітники допоможіть
доброму ділу. Нашим обов'яз-
ком є помочи своїм братам в їх
недостатках і підтримати зна-
чіння робітничо-селянських мас
в рідному краю.

Н. Ковалюк.
Вінніпег, Ман.

НОВИЙ ВІДДІЛ ТУРФДІМ.

Старанням членів Р.З.Т. в
Стівестон, Б. К. зорганізовано
на зборах в місяці квітні відділ
ТУРФДІМ. Збори були прого-
лошені поміж докооперативніми
українськими робітниками й
фармерами. На зборах отих
було досить велике число при-
сутних робітників і фармерів.

Промовляв тов. Вільсон з
Венкувер, Б. К. У своїй про-
мові переповнів він завдання
ТУРФДІМ й працю його за о-
станніх 10 років поміж україн-
ськими працюючими. Т. о.
Вільсон вказав на потребу зор-
ганізування відділу ТУРФДІМ
в нашій місцевості, на його за-
клик зголосилося чимало чле-
нів до тієї нової в нас освітньої
організації. На зборах вибрано
заряд відділу ТУРФДІМ.

Й заряд отой закликає всіх
робітників і робітниць, що жи-
ють в Стівестоні й довкола цієї
місцевості, щоб вступали в чле-
ни ТУРФДІМ, збагачували самі
своє знання й передавали його
другим, ще незорганізованим
робітникам.

Стівестон, Б. К. Заряд.

СКЛИКАЛИ ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МІТІНГ.

В неділю, 14. квітня, відбу-
лося віче в Порт Артур, Онт.
На вічу промовляв тов. Стока-
люк на тему організаційно-
освітньої праці, а головню про
Робітниче Запомогове Товари-
ство. Промовець вказав на цілі
й завдання цієї організації, зга-
дав і про обов'язки членів Р.З.
Т., та як взятися за організа-
ційно-освітню працю.

По закінченню промови тов.
Стокалюка вписалось 11 членів
до Р.З.Т.

Слідуючого дня, 15. квітня,
відбулася в нас спеціальна збо-
ри всіх членів й членкинь, що

гуртуються у відділі ТУРФ-
ДІМ. На зборах тих промовляв
тов. І. Стокалюк, вписуючи
членам ту велитеньку працю,
що її виконали українські пра-
цюючі організовані в ТУРФ-
ДІМ та випаючи присутніх до
ще витриманішої і впертішої
організаційно-освітньої праці.
А що кожна праця вимагає певної
дисципліни, треба, щоб і тут
члени організаційних відділів
ТУРФДІМ й Р.З.Т. адисциплі-
новано й об'єднано вказане до
виконання своїх організацій-
них завдань.

Г. П., робкор.
Порт Артур, Онт.

КОНЦЕРТ ВІННІПЕГСЬКОГО ВІДДІЛУ Р.З.Т.

В неділю, 12. травня, вінні-
пегський відділ Р.З.Т. влашту-
вав великий концерт. Як все
на концертах у вінніпегському
У.Р.Д. сали була заповнена
різномородною публікою. Дута
оркестра Р.З.Т. грала прекра-
сно. Треба признати, що вона
під проводом свого диригента т.
Патіка робить гарний поступ
вперед. Одним з найкращих
точок концерту були виступи
т-ки Патаді Максимович і її уч-
ні: маленької т-ки С. Вовк і
т-ка П. Стойка. Т-ка Н. Мак-
симович відіграла на піні со-
льо "Гет авт, енд гет андер д
мун" і відіграла сольо "Біг
вітер, вік буйний". До цієї пі-
сні вміло й гарно акомпанова-
ла її т-ка Гена Жук. Т-ка С.
Вовк і т. П. Стойка відіграли
гумористичний дьляльо "Біг
спорт". Дуже гарно вияз-
ались і всі прочі виконавці кон-

церту: т. П. Смалъ відіграє
скрипку сольо, т-ка А. Білінь-
ська відтанцювала "Матро-
ська танюк", т-ка А. Кінцілюк
віддеклемувала рірн "Молитва
до матері", т-ки А. Кінцілюк і
Е. Еленюк відтанцювали ко-
ломийку, т-ки С. і В. Білінькі
відіграли на піні дует, малень-
кий т. В. Василеко і т-ка Е.
Панічак відтанцювали "По-
дільський козачок" і "Айрніш
джин", до всіх танців приграв-
ли т-ки А. Мшдак і А. Померан-
ська та т. Баранецький. В по-
слішній програмі т. Навізів-
ський гонорів про нинішній
стан робітництва й про наступ
реакції.

Публіка була з програми
концерту дуже вдоволена і ба-
гатьох виконавців грімкими
оплесками викликала по два
рази.

Вінніпег, Ман. Присутній.

І СВДІКИ ЗАРАЗ НАЙШЛИСЯ...

Недалеко від Тімміне, Онт.
в містечку Кокрин засуджено
українського робітника Івана
Іванчука на кару смерті через
повищення. Кару смерті ма-
ється виконати дня 21. череня
н.р. Чи заданній робітник за-
служив на таку кару, можна ба-
чити із доказів свідків, що ви-
ступали на суді проти Іванчука
дня 10 й 11. квітня ц. р.

Нині в капіталістичній си-
стемі все можливе за гроші.
Коли є нагорода аж на п'ять
тисяч доларів для такої людини,
котра мала-б доказати, хто вбив
дня 15. жовтня 1926. року ін-
спектора поліції в Кокрин, не-
далеко його помешкання, тоді й
найдеться чимало свідків.
Справа тягнулася поперх два
роки, аж в році 1928. знай-
шлися "добрі люди" що зляко-
милися на нагороду й почали
доказувати, хто вбив інспекто-
ра.

Чи це вбивство було ділом
рук отого робітника, ніхто цю-
го несе ден доказати. Але, що
це був вбитий поліцай, треба
покарати підозрілого робітника
шизнецю. Коли-ж того само-

го року, 1926. в місяці грудні в
помешканні картограів в Тім-
міне, Онт. вбито робітника, й
вишовка не знайдено, так і о-
повищення. Кару смерті ма-
ється виконати для мене вільні
датки. Прошу помістити в на-
шій часописові імена жертво-
давців а також вислати мені
"Укр. Роб. Вістей" й "Робітни-
цю" на поштову адресу, зашто
вам з гори дякую.

З товаришським привітом,
Д. Мизгайлюк.
Вестон, Санаторіум, Вестон, Онт.

ДОПОМОГЛИ ТОВАРИШОВІ.

Дорогі Товариші!
Оцею дорогою бажаво висло-
вити щирю подяку всім тим то-
варишам і товаришкам з відді-
лу Р.З.Т. в Сант Поркюпайн,
які зложили для мене вільні
датки. Прошу помістити в на-
шій часописові імена жертво-
давців а також вислати мені
"Укр. Роб. Вістей" й "Робітни-
цю" на поштову адресу, зашто
вам з гори дякую.

З товаришським привітом,
Д. Мизгайлюк.
Вестон, Санаторіум, Вестон, Онт.

СВЯТКУВАЛИ МІЖНАРОДНІЙ ДЕНЬ 1. ТРАВНЯ.

В день першого травня скрізь
по цілому світі робітники свят-
кували міжнародне пролетар-
ське свято, демонструючи ву-
лицями по великих і малих мі-
стах, за свої права, за свободу
слова й повне визволення пра-
цюючих. Так само й ми зоргані-
зовані українські робітники і
робітниця в ТУРФДІМ і Р.З.Т.
відсвяткували в Українським
Робітничім Домі в Кемсек,
Саск. день першого травня кон-
церт-мітінгом.

Тов. Д. Проданок, вітаючи
присутніх, в кількох словах
переповнів історію святкування
дня першого травня. Про бо-
ротьбу робітників в Шікаго
1889 р., що велася за встанов-
лення 8-годинного дня праці,
виголосив тов. Д. Корман.
Мандолинова оркестра відо-
грала декілька творів. Була й

деклямація про першого трав-
ня. Другий реферат в англій-
ській мові виголосила молода
товаришка, членкиня Секції
Молоді, Марія Тесбері. Відтак
відіграно діточе представлення
"Нема нашого дідуся".

Хор відспівав декілька пісень,
як "Іхав стрілець". "Як я була
молодою", були також сольо-
співання "Ой під гаєм", "Взяв би
я бандур". На закінчення свя-
та відіграно "Інтернаціонал".

Свято відбулося гарно. В
святі брали участь товариші аж
з Крокетон, Саск. Ще скажу, що
кожного року перший травень
здобував в робітників більше
поваги і завагтя. Тепер біль-
ше говорять про першого трав-
ня як тоді, коли не було у нас,
в Кемсек, ніяких організацій.

Н. П.
Кемсек, Саск.

ОТАК ВІДПРАВЛЯЮТЬ СЛАБИХ ІМІГРАНТІВ

Кожній з нас знає, як то пе-
решукують усіхкі лікари й ко-
місії усіх імігрантів, що при-
їжджають в Канаду. Через ці-
лу дорогу тільки й розбігаються
і вбратитись треба кожному.
Шукають за найменшою при-
знакою будь-якої слабости й за-
раз, скоро тільки щось найдуть,
завертають назад за дороги.

Значітись, Канада збирає
найздоровіших людей з усього
світу. До таких здорових на-
лежав і я. Приїхав я недавно

судити. Поробив, що стало си-
ди й хорова завпахла мене. За
8 місяців загнала мене до шпі-
тально таки у Вінніпегу, Ман.
Перележав я в цьому шпіталі
оден місяць, аж чую, що будуть
одного імігранта відсылати на-
зад до старого краю. І нас кіль-
кох, працюючи його, просили,
щоб написав нам листа з Мон-
реаля про свою гаду. Він від-
їхав віден 29. квітня, а вже 6.
травня написав він до нас тако-
го листа:

ЗВІТ З ГУРТОВОГО ЧИТАННЯ "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ".

Просимо всі гуртки, що в травні перечитували й дискутували статті в "Укр. Роб. Ві-
стях", витяти цю картку, виповнити запитання й заслати до нашої редакції.

- 1. Назва місцевості
2. Яке число слухачів
3. Імя і назвсько мобілізатора-читальника
4. В яких днях прочитувано "Укр. Роб. Вісти"
5. Скільки чисел "У.Р.В." прочитувано
6. Які статті прочитувано
7. Найжвавіше дискутували над такими статтями:
8. Найкраще слухачам подобалися такі статті:
9. В часі дискусії слухачі висловлювали такі свої бажання до змісту "У.Р.В.":
10. Найголовніші перешкоди в гуртовому читанні були такі:

ПРОГРАМА КАМПАНІЇ НА СПЛАТУ ДОВГУ ТОРОНТОНСЬКОГО У.Р.Д.

Членство вінніпегських українських робітничих органі-
заций радо відгукнулося на залик сплатити довг, що тяжить на
торонтономському У.Р.Д. На ту ціль воно на своїх мітінгах уха-
вляло влаштувати двотижневу кампанію. Програма кампанії:

- В п'ятницю, 17. і в суботу, 18. травня висвітлюватиметься
фільма "ЕДЖЕЗ МЕД".
В неділю, 19. травня, в год. 8.30 веч. ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ.
В четвер, 23. травня, відбудеться в год. 9. в шкільній салі
ЗАБАВА.
В п'ятницю, 24. і в суботу, 25. травня висвітлюватиметься
фільма "СЕДІ ТОМПСОН".
В неділю, 26. травня, відбудеться в год. 2.30 по полудні,
МАСОВИЙ МІТІНГ' всего членства наших організацій і симпати-
ків, а вечером ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ.